

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0248/2007

27.6.2007

BETÆNKNING

om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog
(2006/2270 (INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Ieke van den Burg

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	17
UDTALELSE FRA RETSUDVALGET	21
PROCEDURE.....	24

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog (2006/2270 (INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser 2005-2010 (KOM(2005)0629),
- der henviser til gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (FSAP) (KOM(1999)0232) vedtaget af Kommissionen, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug)¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked³, kapitalkravsdirektiverne (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning)⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning)⁵) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om aktionærers udøvelse af stemmerettigheder i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked (KOM(2005)0685),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument – Statusrapport om det indre markeds finansielle tjenesteydelser 2006,
- der henviser til europæiske etiske regler om clearing og afvikling af 7. november 2006 og eurosystemets forslag om at udvikle et afviklingssystem for værdipapirtransaktioner i penge fra centralbankerne (Target 2-værdipapirer),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiverne 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF i forbindelse med procedurereglerne og evalueringskriterier for en opgørelse af erhvervelser og øgning af aktiebeholdningen i den finansielle sektor (KOM(2006)0507),
- der henviser til FSC's rapport om finansielt tilsyn af februar 2006 (Francq-rapport) offentliggjort den 23. februar 2006,
- der henviser til den anden foreløbige rapport fra den interinstitutionelle

¹ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

² EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

³ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁴ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁵ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

overvågningsgruppe (IIMG) om overvågning af Lamfalussy-processen af 26. januar 2007,

- der henviser til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs (CESR) rapport om redskaber i forbindelse med tilsynet med EU's værdipapirmarkeder (Himalaya-rapporten) offentliggjort den 25. oktober 2004,
 - der henviser til sine beslutninger af 15. januar 2004 om fremtiden for ”hedge funds” og derivater¹ og af 28. april 2005 om den nuværende status for integrationen af EU's finansielle markeder² og af 4. juli 2006 om konsolidering af sektoren for finansielle tjenesteydelser³,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0248/2007),
1. lykønsker Kommissionen med FSAP's bidrag til skabelsen af et europæisk kapitalmarked, der er ledende i verden ikke mindst på grund af kvaliteten og soliditeten af dets finansielle regulering; glæder sig over de overordnede økonomiske målsætninger i Kommissionens hvidbog, som er at styrke det europæiske finansielle marked, fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for kapital og forbedre tilsynet med de finansielle tjenesteydelser;
 2. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre den rettidige og homogene gennemførelse af FSAP; opfordrer Kommissionen til at overvåge dens håndhævelse og opfordrer niveau 3-udvalgene til hele tiden at forbedre konsistensen i dens anvendelse;
 3. er bekymret over, at graden af medlemsstaternes gennemførelse af fællesskabslovgivningen inden for den fastsatte frist stadig er lav, og kræver et styrket samarbejde mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder;
 4. glæder sig over, at Kommissionen har påtaget sig at sikre en kohærent fortolkning af terminologien i samtlige medlemsstater; opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af ny lovgivning at sikre overensstemmelse med den eksisterende terminologi på både europæisk og globalt plan;
 5. ville hilse en mere indgående undersøgelse af de økonomiske følger af FSAP-foranstaltningerne i lyset af Lissabon-strategien og den reale økonomis finansieringsbehov velkommen; anmoder Kommissionen om at bemyndige sådanne undersøgelser sammen med dens årlige situationsrapport og kontrol af gennemførelsen og henstiller til Kommissionen at tage særlig hensyn til følgerne af gennemførelsen af FSAP-foranstaltningerne navnlig for de lande, som drager fordel af gennemførelsen af FSAP og omfanget af modtagerlandenes fortjeneste, som skyldes konsolideringen af de finansielle markeder;

¹ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 204.

² EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 140.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0294.

Markedskoncentration

6. bemærker en høj markedskonsolidering i topsegmentet for finansielle tjenesteydelser for store børsnoterede selskaber, især revisionsfirmaer, kreditvurderingsbureauer og investeringsbanker; opfordrer indtrængende Kommissionen og nationale konkurrencemyndigheder til nøje at anvende Fællesskabets konkurrenceregler på disse markedsaktører og være opmærksom på en ulovlig markedskoncentration i forbindelse med levering af tjenesteydelser til store børsnoterede selskaber; understreger behovet for tilgængelige klage- og afhjælpningsprocedurer; anmoder Kommissionen om at tage behørigt hensyn til brugernes perspektiv; understreger behovet for at fjerne hindringer for nye aktører såvel som at afskaffe lovgivning, som fremmer etablerede aktører og nuværende markedsstrukturer, hvor der er begrænset konkurrence;
7. glæder sig over den nylige godkendelse af det foreslåede direktiv om ændring af artikel 19 i det omarbejdede kapitalkravsdirektiv som følge af det kommende direktiv om tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor¹ og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sin indsats med at fjerne de barrierer for grænseoverskridende fusioner og erhvervelser, der fremgår af Kommissionens arbejdsdokument om grænseoverskridende konsolidering i EU's finansielle sektor (SEK(2005)1398 og Parlamentets beslutning af 4. juli 2006 om omfattende konsolidering af sektoren for finansielle tjenesteydelser², og opfordrer til en øget anvendelse af moderne softwareløsninger, hvilket vil fremme en markedsadgang, som er uden mellemlid og direkte for slutinvestoren;
8. understreger, at der imellem kreditvurderingsbureauer er et behov for gennemsigtighed i gebyrer og adskillelse af vurderingsaktiviteter og tilhørende aktiviteter såvel som for præcisering af vurderingskriterier og virksomhedsmodeller; understreger, at kreditvurderingsbureauerne spiller en offentlig rolle i eksempelvis kapitalkravsdirektivet, og at de derfor bør leve op til høje standarder, hvad angår tilgængelighed, gennemsigtighed, kvalitet og troværdighed, som kræves af regulerede virksomheder som f.eks. banker; opfordrer indtrængende Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) og CESR til fortsat nøje at overvåge kreditvurderingsbureauernes overholdelse af IOSCO's etiske regler; opfordrer de europæiske interessenter til at overveje muligheden af at støtte fremkomsten af en ren europæisk aktør blandt kreditvurderingsbureauerne;
9. forventer en øget konkurrence mellem handelsplatforme og finansielle formidlere som følge af gennemførelsen af direktiv 2004/39/EF³ om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), men også en øget konsolidering af børser; mener, at øget tværatlantisk konvergens mellem regler for finansielle markeder og tilsynspraksis er nødvendig uden at underminere den principbaserede tilgang, samtidig med at man undgår at indføre eksterritoriale regler; understreger, at god forvaltningsskik er bydende nødvendig, og at brugernes indflydelse ikke skal nedbrydes med skiftende ejerskab;

¹ 2006/0166(COD)

² Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0294.

³ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

10. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke foranstaltninger der bedst er egnede til at fremme aktionærers loyalitet og fremme medarbejderes ejerskab af aktier med henblik på at skabe balance mellem de enkelte aktionærinteresser;
11. gentager behovet for at forbedre clearing- og afviklingsinfrastrukturen både med henblik på prisgennemsigtighed og konkurrence såvel som den offentlige interesse for clearing- og afviklingssikkerhed, mens det tilskynder til et fremskridt med hensyn til at fjerne de andre barrierer, der blev identificeret i Giovannini-gruppens rapport fra november 2001 om grænseoverskridende clearings- og afviklingsordninger i EU; glæder sig over de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af de etiske regler, som vil bidrage til at opnå disse målsætninger, og som også vil fremme artikel 34 i direktivet om markeder for finansielle instrumenter, der vil kræve af børserne, at de giver alle deres brugere ret til at vælge det afviklingssystem, som de ønsker at afvikle deres transaktioner i, såfremt der er tale om grænseoverskridende aktietransaktioner; har til hensigt nøje at undersøge udviklingen omkring de etiske regler og projektet om Target 2-værdipapirer i denne sammenhæng; fremhæver behovet for forvaltning og tilsyn for at håndtere interessekonflikter; opfordrer Rådet og Kommissionen til snarest at iværksætte de nødvendige initiativer for helt at fjerne de hindringer, som kontrolleres af den offentlige sektor med hensyn til retlige og skattemæssige barrierer, som er nævnt i Giovannini-gruppens rapport og inden for de områder, som ikke er omfattet af de etiske regler;
12. påpeger den stigende indflydelse fra stemmeafgivning ved mellemmands fuldmagt og finansielle formidlere, som besidder forbrugeres materielle aktiver via indirekte holding-systemer; anmoder Kommissionen om at vurdere de potentielle risici for markedsdominans, markedsmissbrug og interessekonflikter ved disse formidlere og nøje at overvåge virkningerne af det kommende direktiv om aktionærers udøvelse af stemmerettigheder i selskaber;
13. er bekymret over det høje antal virksomheder, der tilbyder finansielle tjenesteydelser i de nye medlemsstater, som helt eller delvist er udenlandsk ejet, da dette vanskeliggør et effektivt tilsyn og en effektiv kontrol fra tilsynsmyndighederne i disse lande, og da de nye medlemslandes økonomiers interesser og behov ofte kun er af mindre betydning for de strategier, som følges af de i udlandet beliggende koncernhovedsæder;
14. anmoder Kommissionen om at vurdere oplysningerne om, hvordan det øverste lag af markedet for store fusions- og overtagelsestransaktioner og venturekapitalhandler og dertilhørende aktiviteter inden for underwriting og udlån fungerer; glæder sig meget over tilsynsmyndighedernes øgede overvågning af simple sager om markedsmanipulation, insiderhandel eller front running; opfordrer indtrængende Kommissionen til at samarbejde med USA's tilsynsmyndigheder for at undersøge om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger som f.eks. de interne etiske regler og "Chinese walls" er tilstrækkelige til at opnå et behørigt forvaltningsniveau og markedsgennemsigtighed og håndtere interessekonflikter;
15. understreger vigtigheden af at sikre uafhængighed af finansanalytikere og personer, der leverer oplysninger til det finansielle marked via en gennemsigtig finansieringsstruktur; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage fat på de uløste problemstillinger i

Kommissionens direktiv 2004/72/EF¹ for markedsmisbrugsdirektivet og direktivet om markeder for finansielle instrumenter med hensyn til en skelnen mellem "finansanalyse" og "andre oplysninger";

Alternative investeringsinstrumenter

16. er opmærksom på den hurtige stigning i antallet af alternative investeringsinstrumenter (hedgefonde og venturekapital); erkender, at de giver likviditet og risikospredning på markedet og giver mulighed for at øge effektiviteten i virksomhedens ledelse, men deler også visse centralbankers bekymring om, at de kan give anledning til systemisk risiko og høje risikoniveauer for andre finansielle institutioner;
17. opfordrer Kommissionen til at indlede en drøftelse om hedgefonde for at være forberedt til de internationale og europæiske diskussioner;
18. glæder sig over Kommissionens seneste undersøgelser af hedgefonde og venturekapital, men beklager, at Kommissionens undersøgelser indtil videre kun har fokuseret på vækstbarrierer for sådanne fonde; opfordrer Kommissionen til at overvåge alle eventuelle mangler ved politikkerne på området; fremhæver behovet for tilsynsmyndighedernes sektorspecifikke arbejde med disse fonde, herunder af CESR og IOSCO og kompetente myndigheder på de markeder, hvor disse fonde er almindelige ved at inddrage dette i dialogen mellem EU og USA; anmoder om en bredere og mere kritisk tilgang med hensyn til risikoen for markedsmisbrug; opfordrer Kommissionen til at gennemgå forskelle i medlemsstaternes ordninger for privates adgang til alternative investeringer og navnlig til at fastsætte passende kvalifikationer for formidlere af disse produkter til private investorer;
19. opfordrer Kommissionen til at vurdere tilsynskvaliteten på off-shore anbringelser og øge samarbejdet med tilsynsmyndigheder i disse retssystemer; agter at samarbejde med den amerikanske Kongres' Udvalg for Finansielle Tjenesteydelser i Repræsentanternes Hus for bl.a. at undersøge skatteforanstaltninger til at imødegå den uønskede kapitalflugt til skattely;
20. glæder sig over den ajourførte rapport af 19. maj 2007 om hedgefond-sektoren, der er udarbejdet af forummet om finansiell stabilitet; glæder sig navnlig over rapportens henstillinger, der har til formål at tage fat på potentielle systemiske risici og operationelle risici i forbindelse med hedgefondenes aktiviteter; kræver et øget samarbejde og udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder for finansielle institutioner ved at inddrage disse henstillinger og ved at udbrede god praksis for at øge afbødningen af systemiske chok og opfordrer endvidere indtrængende kreditorer, investorer og myndigheder til at være opmærksomme og på hensigtsmæssig vis vurdere de mulige modpartsrisici, som hedgefondene udgør;

Adgang til finansiering på detailmarkedet

21. bemærker, at den grænseoverskridende integration af EU's finansielle detailmarkeder er

¹ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 70.

mindre udviklet end på engrosområdet; bemærker, at forbrugere stadig anvender fysisk tilstedeværende institutioner mere end virtuelle og bemærker, at der hovedsagelig er tale om en indenlandsk finansieringsstruktur, men advarer mod bare at overhale de nationale forbrugerbeskyttelsestraditioner og retssystemer med en alle-er-ens-harmonisering; mener, at de nationale forbrugerbeskyttelsestraditioner ikke må fortolkes som, at nye konkurrenter møder hindringer på hjemmemarkedet; understreger behovet for et velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser; bemærker vigtigheden af formidlere til at give konkurrence på medlemsstaternes hjemmemarkeder; understreger fordelene ved åbne og pluralistiske strukturer i det europæiske bankmarked for at imødekomme forbrugernes forskellige og kommende behov;

22. foretrækker en mere fokuseret tilgang, der er rettet mod de konkrete hindringer, som har følger for mobile brugere på tværs af landegrænserne; opfordrer den finansielle sektor til at udvikle paneuropæiske finansielle pilotprodukter, såsom pensioner, lån mod pant i fast ejendom, forsikringsprodukter eller forbrugerkredit, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en passende og gennemførlig ramme for regulering og tilsyn med hensyn til aftaleret, beskatning, forbrugerkredit og forbrugerbeskyttelse, således at sådanne produkter kan komme til at gælde og blive gensidigt anerkendt inden for EU og for at fremme gunstige vilkår for arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænserne i et integreret indre marked;
23. understreger nødvendigheden af at bekæmpe samme risici med samme sikkerhedsforanstaltninger i et fælles europæisk marked for finansielle produkter og tilsvarende udforme krav til egenkapital; understreger, at det af hensyn til gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse må forhindres, at der opstår konkurrence mellem medlemsstaterne med hensyn til de svageste tilsyns- og sikkerhedsstandarder;
24. deler den bekymring, der udtrykkes i punkt 1.2.3 i baggrundsdokumentet til bilagene til Kommissionens grønbog om udvidelse af de europæiske rammer for investeringsfonde (SEK(2005)0947) over udviklingen af garantifonde uden passende egenkapitalkrav i enkelte medlemsstater, da der her er tale om utilstrækkelig forbrugerbeskyttelse; opfordrer derfor Kommissionen til med henblik på en effektiv forbrugerbeskyttelse at fjerne den europæiske mangel på regulering på området garantifonde ved at fastlægge passende egenkapitalkrav til garantifonde og i den forbindelse tage hensyn til princippet om ensartede tilsynsretlige krav såvel med hensyn til kvalitetsstandarder for risikostyringen som kvantitative egenkapitalkrav ("samme risiko, samme kapital");
25. har taget behørigt hensyn til, at sektorundersøgelsen af detailbankområdet og betalingskortsystemer identificerer flere områder, der kunne forbedres, glæder sig over det kommende direktiv om betalingstjenester, der forventes at skabe bedre konkurrencebetingelser på disse områder, men advarer om, at en åbning af de eksisterende mangelfulde systemer ikke bør føre til en situation, hvor en stor markedskonsolidering kan skabe nye mangler og prisbegrænsninger og indvirke negativt på den europæiske økonomis generelle finansieringssystem, kvaliteten af lokale tjenester og SMV'ers muligheder for at opnå finansiering, der svarer til deres behov; har taget hensyn til behovet for at åbne for adgangen til kreditregistre og betalingssystemer og anmoder om yderligere præcisering af de konkrete skridt, der skal tages i denne sammenhæng;

26. anmoder Kommissionen om at vurdere, ikke mindst i lyset af den aktuelle situation for SWIFT, EU's evne til at etablere sit eget bankkortsystem;
27. understreger, at de to søjler i det fælles eurobetalingsområde (SEPA), dvs. kreditoverførsler og direkte debiteringer, vil træde i kraft i 2010; bemærker, at den tredje søjle, kortbestemmelser, vil blive indført fra 2008; bemærker, at det kommende direktiv om betalingstjenester forventes at medføre nye tjenesteydere såsom detailhandlere, betalingsudbydere og mobiloperatører på dette forretningsområde; mener som følge heraf, at omkostningerne ved grænseoverskridende detailbetalingstransaktioner sandsynligvis vil falde markant;
28. er bekymret over, at forbrugernes valg ofte begrænses til de detailprodukter, der udbydes af de finansielle koncerner, som opererer på hjemmemarkedet; understreger vigtigheden af at adskille de forskellige tjenesteydelser, der leveres til kunderne, og kræver, at omkostningerne i værdikæden offentliggøres over for kunderne med henblik på at indføre mere gennemsigtighed og sikre lige konkurrenceforhold;
29. opfordrer i lyset af disse forhold indtrængende Kommissionen til på ny at lancere initiativet, der sigter mod at give forsikringsselskaberne en europæisk statut i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 16. maj 2006¹ om resultatet af screeningen af verserende lovforslag;
30. anerkender udfordringerne i forbindelse med befolkningens aldring; lægger vægt på vigtigheden af fælles arbejdsmarkedspensioner under anden søjle oven i ordentlige pensionsordninger baseret på solidaritet under første søjle; støtter direktiv 2003/41/EF² om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed som det specifikke regelsæt for pensionsfonde; opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af bedre lovgivning og for at fremme konvergens inden for tilsyn i EU og forhindre ulige behandling af markedsaktører og konkurrenceforvridning at supplere dette direktiv med en harmoniseret solvensramme for pensionsfonde i overensstemmelse med Solvens-II-tilgangen for at give mulighed for avancerede risikostyringsteknikker og forebygge tilsynsarbitrage ved at fastsætte ensartede tilsynskrav både kvalitativt i form af risikostyringsstandarder og kvantitativt med hensyn til kapitalkrav ("samme risiko, samme kapital") under hensyntagen til de særlige træk ved arbejdsmarkedspensioner og gentager, at en lovgivningsramme skal understøttes af en samordning af beskatning, navnlig med hovedvægt på skattegrundlaget;
31. bemærker, at for mange EU-borgere udelukkes fra grundlæggende finansielle tjenesteydelser; fastslår, at velfungerende grundlæggende finansielle tjenesteydelser bør være tilgængelige til overkommelige priser for alle EU-borgere; anmoder Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse om tilgængeligheden af ydelser som bankkonti, pengeautomater, kreditkort og lån til lav rente og fremme bedste praksis og erfaringer fra de finansielle institutioner med henblik på at yde disse grundlæggende tjenesteydelser;

¹ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 140.

² EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

32. støtter resultaterne af sektorundersøgelsen på detailbankområdet, hvoraf det fremgår, at udveksling af kreditoplysninger sandsynligvis vil have positive økonomiske konsekvenser, øge konkurrencen og være til fordel for nye markedsdeltagere ved at reducere oplysningsasymmetrien mellem banker og kunder, handle som en udlånsenhed, reducere problemerne med antiselektion og fremme kundemobiliteten; mener, at adgangen til både positive og negative kreditoplysninger kan spille en afgørende rolle med hensyn til at hjælpe forbrugerne med at få adgang til kredit og bekæmpe finansiell udstødelse;
33. påpeger væksten i antallet af specifikke udbydere af finansielle tjenesteydelser til indvandrergrupper, der overfører betalinger og udvikler banksystemet, herunder islamisk bankvirksomhed; advarer om, at kravene til disse nye nicheaktører skal være skrappe, alt imens de skal forhindres i at forsvinde ind i en gråzone, hvor ingen overvågning er mulig; opfordrer EU til, navnlig inden for rammerne af sine relationer med hjemlandene for vandrende arbejdstagere, at samarbejde med de relevante lokale økonomiske og monetære myndigheder;
34. glæder sig over den øgede opmærksomhed over for bevilling af mikrokredit som et bidrag til selvstændigt erhverv og nystartede virksomheder, f.eks. i forbindelse aktiviteterne under Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Den Europæiske Investeringsbanks JEREMIE-program; anmoder om, at Basel-reglerne bliver tilpasset med mikrokreditporteføljer for øje, og om at der bliver sat en grænse for de ofte urimelige omkostninger ved små lån; tilskynder Kommissionen til i samarbejde med de forskellige kompetente generaldirektorater at udarbejde en handlingsplan for mikrofinansiering for at koordinere de forskellige politiske foranstaltninger og gøre optimalt brug af bedste praksis både i og uden for EU;

Finansielle færdigheder og brugerinput i den taktiske planlægning

35. mener, at etableringen af et integreret europæisk finansielt marked er mere end bare at give forbrugerne flere valgmuligheder; understreger, at finansielle færdigheder bør fremmes mere aktivt, og at adgang til ordentlige oplysninger og upartiske investeringsråd er meget vigtigt; mener, at principper, som f.eks. at sikre best execution og brug af egnethedskriterier ved ydelse af investeringsservice bør udgøre grundlaget for reguleringen af serviceudbydere på dette område;
36. støtter kraftigt Kommissionens initiativ til at opgradere de finansielle færdigheder og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge indsatsen for at skabe specifikke programmer og websteder, hvori de berørte virksomheder også involveres; opfordrer dem også til at gøre det til en integreret del af den grundlæggende skoleuddannelse;
37. glæder sig over etableringen af en forbrugergruppe for finansielle tjenesteydelser og forsøgene med at involvere brugerrepræsentanter i ekspertgrupper og høringer; bemærker ikke desto mindre, at forbrugernes og slutbrugere som SMV'ers stemme er langt bagud i forhold til den finansielle sektors; anbefaler etablering af en budgetpost i EU's budget til at finansiere finansiell markedsekspertise i organisationer for forbrugere og SMV'er for at kunne bidrage til FSAP's høringsproces;

38. opfordrer sektoren til at bidrage til forbrugerbeskyttelse gennem forståelige, let tilgængelige og anvendelige produkter samt kortfattede og forbrugervenlige oplysninger;

Bedre regulering

39. er helt enig i målene om bedre regulering, der bygger på resultaterne af omhyggelige, uafhængige og professionelle konsekvensanalyser; understreger, at disse analyser og de politiske beslutninger på grundlag af disse ikke kun skal træffes ud fra finansielle aspekter, men bør tage økonomiske, sociale, samfundsmæssige, miljømæssige, kulturelle og andre aspekter af offentlig interesse med i betragtning;
40. bemærker, at en af prioriteterne for bedre regulering vedrører det juridiske aspekt, nemlig "at implementere, håndhæve og løbende evaluere den eksisterende lovgivning, og nøje at følge princippet om bedre regulering i eventuelle fremtidige initiativer";
41. mener, at høringerne af de berørte parter, navnlig af IIMG, fortsat bør spille en central rolle, og understreger, at høringerne bør tilrettelægges meget tidlige i beslutningsprocessen, således at der reelt kan tages hensyn til parternes udtalelser; anmoder Kommissionen om fortsat at offentliggøre de svar, som den modtager som led i høringerne, for at sikre en gennemsigtig proces;
42. bemærker, at ethvert nyt forslag fra Kommissionen skal ledsages af en konsekvensanalyse af de vigtigste spørgsmål i overensstemmelse med aftalen om bedre lovgivning; beklager, at aftalens gennemførelse indtil videre ikke har været tilfredsstillende, og understreger, at konsekvensanalyserne dog ikke må føre til en lammelse af lovgivningsprocessen; bekræfter sin forpligtelse i forhold til kravet om bedre lovgivning og udarbejdelse af konsekvensanalyser ved væsentlige ændringer af lovgivningsmæssige forslag;
43. minder om, at valget af et passende instrument, dvs. et direktiv eller en forordning, ikke er neutralt, og anmoder om, at spørgsmålet behandles på grundlag af IIMG's arbejde;
44. hilser den seneste udvalgsprocedureaftale velkommen og vil gennemføre tilpasningen af de instrumenter, der hører til de finansielle tjenesteydelser; anbefaler, at instrumenterne fra før Lamfalussy ændres; insisterer på, at Parlamentet skal tillades at have observatører i niveau 2-udvalg (N2-udvalg); bemærker behovet for at opbygge veletablerede interinstitutionelle arbejdsmetoder gennem praksis frem for skrevne regler eller officielle aftaler, og at udviklingen af niveau 2-gennemførelsesforanstaltningerne for MiFID i denne forbindelse kan bruges som et nyttigt eksempel;
45. ønsker hurtige lovgivningsprocedurer, hvor det er muligt, hvis de har vist sig at være egnede i praksis; men advarer om, at det at satse på aftaler efter førstebehandlingen ikke bør hindre kvaliteten af beslutningerne eller påvirke den demokratiske proces; foreslår en evaluering af disse processer og en udarbejdelse af regler for processen for at sikre gennemsigtighed og demokratisk kontrol;
46. mener, at en række oplysningskrav og/eller eksisterende overlappende krav medfører

unødvendige omkostninger og en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde og desuden kan have negative følger for retssikkerheden og dermed markedets integritet; understreger, at der i dette tilfælde kan opnås yderligere fordele ved strømlining, forenkling og om nødvendigt ophævelse af eksisterende ineffektive bestemmelser;

47. mener, at FSAP har bidraget til at udfylde mange lovgivningsmæssige huller på området finansielle tjenesteydelser, men er overbevist om, at yderligere koordinering med håndhævelse af konkurrencereglerne vil kunne have en multiplicerende virkning på den lovgivningsmæssige rammes generelle funktion og effektivitet; påpeger, at ny lovgivning skal sikre et rimeligt og konkurrencedygtigt miljø i overensstemmelse med konkurrencepolitikken;

Systemisk risiko

48. bemærker en række nye tendenser, som udgør både mulige fordele og ulemper, herunder innovative teknikker til risikoreduktion, den betydelige vækst på kreditderivatmarkederne, den øgede systemiske vigtighed af store paneuropæiske finansielle koncerner og finansielle ikke-bankinstitutioners voksende rolle, såsom hedgefonde og venturekapital;
49. påpeger, at disse markedsændringer også ændrer den systemiske risikos natur, kilde og overføring og dermed effektiviteten af eksisterende forudgående værktøjer til risikoreduktion; stiller derfor krav om identificering og evaluering af kilderne til systemisk risiko og den underliggende dynamik i finansielle kriser i denne sammenhæng;
50. er bekymret over, at det nuværende nationale og sektorbaserede tilsynsgrundlag måske ikke kan følge med det finansielle markeds dynamik, og understreger, at det må have tilstrækkeligt mange ressourcer og være koordineret for tilstrækkeligt og hurtigt at reagere i tilfælde af en stor systemisk krise, der påvirker mere end én medlemsstat;
51. værdsætter Økofin-Rådets beslutning om at påbegynde kriseøvelser for at teste om tilsynsmyndighederne, finansministrene og centralbankerne reagerer behørigt; opfordrer den fælles arbejdsgruppe, der er nedsat som opfølgning, til at træffe modige slutninger, selv om disse måtte være politisk følsomme;
52. glæder sig over Kommissionens seneste rapport om evaluering af direktivet om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (2002/47/EF¹), noterer sig Kommissionens bemærkning om vigtigheden af bilateral slutafregning for at mindske kreditrisikoen og øge de finansielle markeders effektivitet samt en mere effektiv tildeling af lovpligtig kapital og opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til forbedring af konsistensen i fællesskabsretten i forbindelse med en række fællesskabsinstrumenter, herunder direktivet om finansiell sikkerhedsstillelse, der indeholder bestemmelser om bilateral slutafregning og iværksættelse, muligvis ved at udvikle et enkelt instrument til fastlæggelse af en række fælles grundlæggende principper for hver national juridisk ordning for bilateral slutafregning;

¹ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

Regulerings- og tilsynsstruktur

53. glæder sig over det arbejde de europæiske tilsynsudvalg (CESR, Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger(CEIOPS)) udfører med hensyn til at rådføre sig med markederne, rådgive Rådets og Kommissionens niveau 2-udvalg og frem for alt med hensyn til fremskridtene i forbindelse med konvergens mellem regulerings- og tilsynspraksis uden dog at overskride deres område eller forsøge at erstatte lovgiverne; mener, at denne indsats skal støttes, og at disse udvalg bør anvendes og forsynes med tilstrækkelige ressourcer til at løse den opgave, de har påtaget sig;
54. opfordrer de tre niveau 3-udvalg til at forbedre konsistensen i tilsynsreguleringen på sektorniveau og tilsynsbestemmelserne for store finansielle koncerner, der har at gøre med de samme eller lignende produkter, og efter høring af interessenter og behørig procedure at rådgive lovgiverne om, hvorvidt det er nødvendigt at revidere reglerne; opfordrer dem også indtrængende til at sikre, at der føres ensartet tilsyn med alle finansielle institutioner på et velfungerende grundlag i alle medlemsstater;
55. opfordrer niveau 2- og niveau 3-udvalgene til at begrænse den nationale anvendelse af skønsbeføjelser og "overimplementering" (*gold plating*) i overensstemmelse med grundlæggende niveau 1-lovgivning, men dog at tage hensyn til særlige nationale forhold og navnlig strukturelle karakteristika på de enkelte markeder; foreslår i forbindelse med IIMG's arbejde en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, hvis niveau 3-udvalg i højere grad også kan fungere på grundlag af beslutningstagning ved kvalificeret flertal, hvis principper stadig skal fastlægges; foreslår, at niveau 3-udvalg får et årligt mandat af Parlamentet og Rådet til at forelægge konkrete planer for samarbejde og gennemførelse af vedtagne foranstaltninger, eventuelt ved hjælp af midler fra EU's budget; henstiller til, at Lamfalussy niveau 2- og niveau 3-udvalgenes beføjelser og mandater defineres mere præcist for at afspejle fremskridtene i retning af en større konvergens i deres praksis og lade dem inden for rammerne af deres aktivitetsområde træffe bindende beslutninger over for deres medlemmer, og at høringsprocessen med sektoren tilføres flere bidrag fra SMV'er og investorer;
56. understreger vigtigheden af et integreret europæisk system med samarbejdende nationale og sektorbaserede tilsynsmyndigheder, der er i stand til at sikre et effektivt tilsyn med store finansielle aktører såvel som lokale enheder med rod i nationale traditioner; understreger, at alle tilsynsmyndigheder skal tage disse traditioner i betragtning i forbindelse med den måde, hvorpå de udfører deres forretningstilsyn på stedet; glæder sig over det forøgede samarbejde mellem niveau 3-udvalgene CEBS, CESR og CEIOPS og over, at de nu offentliggør fælles årlige arbejdsprogrammer;
57. bemærker, at det nuværende samarbejdssystem formodentlig bør styrkes på grundlag af den samarbejdsordning, som findes blandt tilsynsmyndigheder, for at kunne give et effektivt overblik over de væsentligste markedsaktørers systemiske risici og forsigtighedsrisici; opfordrer til større koordinering navnlig med hensyn til forsigtighedstilsyn af risikoen i enheder i flere retssystemer og på tværs af sektorer og finansielle konglomerater; tilskynder til aftaler og etiske regler mellem medlemsstater og centralbanker med hensyn til finansiel støtte til et sådant system for forsigtighedstilsyn

med hensyn til forpligtelser vedrørende kautionering og *lender of last resort*, hvor flere medlemsstater og flere tilsynsmyndigheder er involveret; bemærker, at det for at vurdere, om det nuværende system giver et virkeligt overblik over markedets hovedaktørers systemiske risici og forsigtighedsrisici, er nødvendigt at give de forholdsvis nye niveau 2- og niveau 3-ordninger tid til at falde til ro;

58. forstår, hvorfor medlemsstater ønsker at give ordninger tid til at blive gennemført og testet, inden der overvejes nye tiltag i retning af konvergens; påpeger, at hvis der ikke gøres fremskridt i denne retning, kan der komme et øget pres for en centraliseret tilsynsordning; mener derfor, at en større konvergens i tilsyn og samarbejde mellem hjem- og værtslandets tilsynsmyndigheder inden for disse eksisterende strukturer i disse tilfælde vil få særlig betydning;
59. glæder sig over samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder, der har til formål at bruge tilsynsressourcerne bedre, udvikle tilsynspraksis og mindske den byrde, som tilsyn udgør for markedet; er positiv over for tilsynskollegier, der behandler finansielle konglomerater; som opererer inden for flere forskellige retssystemer og det operationelle netværksprojekt, som CEBS for nylig har iværksat; opfordrer tilsynskollegierne til at fremme en fælles europæisk tilsynskultur og klart fastsætte grænserne for et sådant frivilligt samarbejde, når der opstår reelle krisesituationer; bemærker dog, at disse kollegier mangler de nationale mandater til at flytte kompetencer, til at acceptere flertalsbeslutninger eller til simpelthen at bruge tilstrækkelige ressourcer og ekspertise på kollegiernes arbejde; påpeger derfor nødvendigheden af at fastsætte en ramme og nationale mandater for samarbejdet og forventer, at tilsynskollegierne og det operationelle netværksprojekter giver nødvendige praktiske løsninger (aftalememorandummer) for tilsyn af koncerner på tværs af grænserne inden for et kort tidsrum;
60. understreger, at samarbejde mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder er den væsentligste byggesten i opbygningen af det indre finansielle marked; bemærker, at der navnlig med hensyn til tilsynsgodkendelsesprocessen ved fusioner og erhvervelser bør gøres en stor indsats for at forenkle oprettelsen af effektive fungerende finansielle konglomerater med øgede stordriftsfordele; fastholder, at der skal tages behørigt hensyn til bankmarkedet i det land, hvor den overtagne finansielle enhed er beliggende;
61. mener, at en mere præcis fordeling af rollerne mellem Rådet, Kommissionen og niveau 3-udvalgene er ønskelig; mener også, at der kræves et højt niveau af uafhængighed og neutralitet, der ikke kan kombineres særlig godt med en alt for politisk profil, for at få et stærkt tilsyn (især hvor der er en klar forbindelse til konkurrencemæssige spørgsmål); understreger, at medlemsstater bør tilskyndes til at fremme konvergens af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser, navnlig med hensyn til sanktioner; mener, at en større konvergens blandt tilsynsmyndigheder bør fremme virksomheders aktiviteter, der nu er genstand for mere end en tilsynsmyndighed; fremhæver, at den største udfordring med hensyn til samarbejde ligger i niveau 3-udvalgene; foreslår derfor, at der etableres uddannelsesprogrammer for tilsynsmyndigheder for de finansielle markeder, og opfordrer Kommissionen til at overveje, i hvilket omfang der skal indføres EU-standarder for uddannelse af nationale tilsynsmyndigheder for at følge med i og fremme en fælles europæisk tilsynskultur;

62. glæder sig over Økofin-Rådets beslutning om at oprette en undergruppe til Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser, der skal tage sig af langsigtede tilsynsspørgsmål, der skal rapporteres i oktober 2007; forventer, at denne gruppe kommer med en retfærdig analyse af den nuværende situation samt den endelige rapport fra den interinstitutionelle overvågningsgruppe (IIMG), som også forventes til efteråret 2007, Europa-Parlamentets betænkning og Kommissionens forventede opfølgingsrapport, og at dette kan fremme vurderingen af de resterende udfordringer med hensyn til integration og effektivisering af den finansielle regulerings- og tilsynsstruktur og gøre det muligt at opnå forpligtelser til mulige henstillinger til fremtidige tiltag;
63. er fast overbevist om, at konvergens i tilsynsmyndighedernes praksis kan gavne fremkomsten af et europæisk finansielt detailmarked;
64. opfordrer IIMG til at anlægge en bred synsvinkel for de udfordringer og muligheder, som det europæiske tilsynssystem er stillet over for, og bidrage til en yderligere fremsynet debat i dets endelige konklusioner;

Global påvirkning

65. mener, at en større modvægt fra EU's side til USA's lederskab kan styrke EU's og medlemsstaternes indflydelse rent globalt med hensyn til den autoritet, som besiddes af USA's Udvalg for Værdipapirer og Børser (SEC); er overbevist om, at finansieringsrammen og ansvaret for selvregulerende organer såsom International Accounting Standards Board bør præciseres; håber, at det også vil være muligt at bringe Den Internationale Valutafond tilbage som en reel global valutamyndighed og -aktør, der kan forebygge kriser, garantere finansiell stabilitet og genoprette globale uligevægte;
66. mener, at det transatlantiske partnerskab bør udvikles og styrkes ved at forbedre den reguleringsmæssige koordinering; fremhæver vigtigheden af, at USA's myndigheder gennemfører Basel II såvel som den gensidige anerkendelse af EU's og USA's regnskabsstandarder; kræver mere demokratisk kontrolleret samarbejde mellem EU og USA med hensyn til at overvåge det sektorspecifikke arbejde hos tilsynsmyndighederne, der har ansvaret for alternative investeringsinstrumenter som f.eks. hedgefonde, herunder med Den Internationale Børstilsynsorganisation og de kompetente myndigheder på de markeder, hvor sådanne fonde er almindelige, og som led i dialogen mellem USA og EU; støtter det tyske formandskabs transatlantiske økonomiske partnerskabsinitiativ, som har til formål at fremme transatlantisk koordinering af reguleringen og forebygge unødvendig overlappning og om muligt også uoverensstemmelser i reglerne for aktørerne på de finansielle markeder;
67. mener, at sammenlignelige reguleringsløsninger på de større finansielle markeder er hensigtsmæssige i forbindelse med nye globale udfordringer og risici; er opmærksom på, at Fællesskabets lovgivning har indflydelse på forholdene med tredjelandene; opfordrer indtrængende Kommissionen til at opretholde den tætte dialog og det tekniske samarbejde mellem EU og udviklingslandene for at sikre effektivitet og kvalitet i den globale juridiske og lovgivningsmæssige ramme for finansielle tjenesteydelser;

68. peger på EU's ledende rolle i det nuværende arbejde med *Solvency II* og forventer, at dens rolle er at indvirke på den globale reguleringsstruktur og arbejdet i Det Internationale Forsikringstilsynsorgan med at fastsætte standarder;
69. er enig i, at EU bør diskutere konstruktivt og åbent med de lande, som oplever økonomiske opsving i Sydøstasien, særligt Indien, Kina og Sydkorea, og undlade mulige protektionistiske foranstaltninger på fællesskabsplan eller nationalt plan; støtter initiativer til uddannelse af fælles globale standarder for finansielle tjenesteydelser som f.eks. den årlige rundbordsdrøftelse mellem EU og Kina om finansielle tjenesteydelser og regulering heraf;

o o
o

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.

BEGRUNDELSE

Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har bidraget til at levere et integreret og velfungerende europæisk kapitalmarked, der er ledende på verdensplan, ikke mindst på grund af kvaliteten og soliditeten i dets reguleringer. Man kunne nu spørge sig selv: Hvem profiterer af denne succes? Profiterer slutbrugerne i samme omfang som de store multinationale aktører, der styrkede deres internationale position i en konsolidering, der førte til ret dominerende positioner i toppen af de finansielle markeder?

Konsolideringen i toppen af markedet er stærk med 30-40 store, grænseoverskridende finansielle aktører og en høj koncentration i flere medlemsstater. Fusions- og overtagelsesaktiviteterne har været talrige, og nationale markeder i nye medlemsstater er domineret af udenlandske aktører. Grænserne mellem de forskellige sektorer bliver mere og mere udviskede på grund af f.eks. direktivet om markeder for finansielle instrumenter, der har ført til initiativer som Turquoise-projektet inden for alternative handelsplatforme, kapitalkravsdirektiverne og *Solvency II*, der giver mulighed for konvergens mellem bank- og forsikringsaktiviteter gennem avancerede risikostyringssystemer.

Den høje grad af konsolidering kan føre til spørgsmål om konkurrencelovgivning og markedssvigt. Kan en stor børsnoteret virksomhed (som er noteret på en af de større børser og er helt involveret i en sådan konsolidering) overleve uden en vurdering fra et eller flere af de tre store kreditvurderingsbureauer, uden topinvesteringsbankernes tjenesteydelser, der følger med en fusion eller overtagelse, eller uden et af de fire store revisionsfirmaer i forbindelse med deres regnskab?

Hvad sker der bag og mellem City of Londons og andre finanscentres vandtætte skotter (Chinense walls)? Er der tilstrækkelig konkurrence i toppen af markedet? Dette er et af de første spørgsmål, der stilles i denne betænkning, og det fører til forslag om en mere dybdegående økonomisk konsekvensanalyse og GD for Konkurrencens sektorundersøgelser om muligt i samarbejde med USA's og andre i verdens myndigheder.

Et andet vigtigt aktuelt fænomen er den hurtige stigning i alternative investeringsaktiviteter ofte med base på eksotiske steder uden for EU. Bibringer venturekapitalselskaber og hedgefonde økonomien de ønskede investeringer i innovation, bæredygtig vækst, højere kvalitet i arbejdet og social samhørighed? Eller har de tilvejebragt mere fremmedkapital i virksomheders gældsbyrder, forringelse af deres obligationers status og større risikokompleksitet og -samhørighed i forbindelse med komplekse finansielle produkter som kreditrisikoderivater? Kan kurssikringsteknikker, der formindsker risikoen for individuelle investorer, også sprede og formindske risici på makroniveau, eller fører de kun til flokopførsel?

Kommissær McCreevy synes indtil videre kun at fremme disse alternative investorer som likviditetsgivere og som aktivistaktionærer. Hans største bekymring er at få fjernet barriererne for privat investering, og han afholder sig fra enhver diskussion om yderligere regulering. Tilsynsmyndigheder, centralbanker og Den Europæiske Centralbank bliver som deres amerikanske modstykker mere og mere klar over de finansielle stabilitetsrisici og systemiske

risici, der er involveret. Der er iværksat undersøgelser af markedsmanipulation og insiderhandel. De stigende mængder fremmedkapital og de stigende gældsrunder, som virksomhederne oplever, den øgede risiko, som konsortialbanker oplever, og de stadig mere komplekse finansielle teknikker til spredning af risici (såsom kreditrisikoderivater) har ført til advarsler og undersøgelser. Det modsatte af større spredning og likviditet er en større indbyrdes afhængighed mellem investeringer og risici, hvilket i tilfælde af en større betalingsstandsning kan føre til en uforudset dominoeffekt på hele det globale finansielle marked. Ud over individuel gennemgang og overvågning af de regulerede dele af systemet og bedre registrering og overvågning af de uregulerede dele er en generel makroøkonomisk analyse af de systemiske og operationelle risici, hvad der behøves i et samarbejde mellem alle tilsynsmyndigheder og politiske aktører.

Et tredje emne i denne betænkning er den meget lavere grad af integration på detailmarkederne for finansielle tjenesteydelser. Svaret på de traditionelle indenlandske finansieringsstrukturers vedvarende dominans er ikke bare at åbne de nationale markeder ved at fremtvinge accept af udenlandske produkter og salgsmetoder på grundlag af deres oprindelseslands tilsyns- og forbrugerbeskyttelsessystemer. Traditioner med hensyn til forbrugerbeskyttelse og virksomhedstilsyn er stærkt rodfæstede i forbindelse med forskellige lovmæssige og socialøkonomiske systemer og skal ikke bare overhales af en alle-er-ens-harmonisering. Fokus bør her være på mere konkrete krav fra mobile brugere på tværs af grænserne end på ambitioner om at fremme handel på tværs af grænserne blandt indenlandske forbrugere for at skabe mere konkurrence og flere valgmuligheder. Ordføreren ser gerne den finansielle sektor udvikle paneuropæiske finansielle pilotprodukter, såsom pensioner, lån mod pant i fast ejendom eller specifikke forsikringsprodukter. En behørig ramme for tilsyn, aftaleret og forbrugerbeskyttelse skal udvikles, for at disse produkter skal kunne anvendes på tværs af grænserne inden for EU og gensidigt anerkendes af alle involverede myndigheder.

Efterspørgslen efter mikrokredit fra selvstændige og tidligere uformelle individuelle sektorer, der bestræber sig på at starte deres egen virksomhed er kun for nyligt blevet anerkendt og kun modvilligt mødt af kreditudbydere. Ordføreren foreslår, at Kommissionen på grundlag af den bedste praksis hvad angår retlige og forskriftsmæssige rammer i og uden for Europa skal præsentere en handlingsplan for mikrofinansiering.

Bæredygtig finansiering af yderligere demografiske ubalancer via finansierede pensionssystemer påpeges ligeledes. Ud over den første søjles forsyning af fordelingsindkomst til pensionister har den anden søjles arbejdsmarkedspensioner en rolle at spille. Den store udfordring ligger i at gøre dem tilgængelig for flere end blot nogle få. Især den anden søjles solidaritetsbaserede ordninger skal udvikles yderligere og ikke modarbejdes og trues af forordninger eller foranstaltninger, der synes at føre til forværrede ordninger, der flytter alle investeringsrisiciene over på den individuelle deltager. Tilsynsmyndighederne skal skelne mellem det specifikke direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser og den generelle Solvency II-tilgang.

Adgang til grundlæggende tjenesteydelser er et andet stort spørgsmål. En bankkonto, adgang til pengeautomater, kreditkort eller andre sikre betalingssystemer, muligheden for finansielle overførsler til en lav pris, at opspare eller låne penge – disse er grundlæggende behov, der bør være tilgængelige for alle borgere. Dette er dog ikke tydeligt overalt. En lav indkomst, tidligere registreret gældsættelse, det at bo i det forkerte kvarter eller selv det at have det

forkerte navn gør, at mange europæiske borgere ikke accepteres som bankkunder, og at de dermed udelukkes fra at benytte grundlæggende finansielle tjenesteydelser. Kommissionen anmodes om at iværksætte en europæisk undersøgelse for at analysere tilgængeligheden af grundlæggende finansielle ydelser og om at overveje, hvorvidt og i hvor stor udstrækning det er ønskeligt og muligt at håndhæve universelle ydelsesforpligtelser for finansielle institutioner for at kunne tilbyde disse grundlæggende tjenesteydelser.

Et fjerde sæt anbefalinger helliges styrkelsen af finansielle færdigheder og brugerinput i den taktiske planlægning. I et finansielt miljø, der udvikler sig hastigt, og som har nye og komplekse produkter og gode salgs- og marketingteknikker er det ikke nok kun at sige, at forbrugerne skal have flere valgmuligheder. Ud over gennemskuelige krav og beskyttende rammer er også fremme af finansiell viden og uddannelse af forbrugere et offentligt ansvar. OECD anbefalede i 2005 at øge indsatsen inden for finansielle færdigheder og uddannelse. Nylige undersøgelser viser et ubehageligt billede, på hvilket et af de slående beviser er, at den yngre generation klarer sig endnu dårligere end deres forældre. Det er tydeligt, at forbedrede finansielle færdigheder og forbedret finansiell uddannelse via specifikke programmer og hjemmesider, men også som en integreret del af den grundlæggende skoleuddannelse er en ubetinget nødvendighed, selvom den ikke skal ses som en erstatning for beskyttelse og tilsyn.

Sammenlignet med det store input fra udbydere af finansielle tjenesteydelser i forbindelse med forberedelsen af lovgivningen og den taktiske planlægning på europæisk niveau høres forbrugerne og brugerne, såsom små og mellemstore virksomheder næsten ikke. I 2004 etablerede Kommissionen FIN-USE, hvor 14 uafhængige eksperter kommer med deres input på individuel basis om de mange sager om det finansielle marked, som Generaldirektoratet for Det Indre Marked arbejder på. FIN-USE's relevans og effektivitet bliver evalueret dette forår. Ud over dette akademiske forum blev der i sommeren 2006 nedsat en forbrugergruppe for finansielle tjenesteydelser, der, som en undergruppe til Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelses dialog med forbrugerne, tilsigter at have et stærkere forhold til forbrugerorganisationer. Vores egen erfaring i Europa-Parlamentet viser, at forbrugere og slutbrugere er stærkt underrepræsenteret i interessegrupper for de forskellige FSAP-sager. Ordføreren anbefaler, at Kommissionen overvejer at støtte og finansiere eksperter, der er tæt forbundet eller direkte udpeget til de europæiske forbruger- og brugerorganisationer for finansielle markedsprodukter og tjenesteydelser, og som vil være i stand til at holde styr på alle rådgivnings- og reguleringsaktiviteterne på FSAP-området.

På det institutionelle område gentager ordføreren den linje, som Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg har fulgt, og som fokuserer på bedre regulering via grundige konsekvensanalyser og konsistent gennemføring og håndhævelse. Udvalgsprocedureaftalen støttes, og kravet om observatører fra Europa-Parlamentet i niveau 2-udvalg gentages.

Der gives stor opmærksomhed til regulerings- og tilsynsstrukturen. Ordføreren advarer om, at den nuværende opdeltede tilsynsramme måske ikke kan følge med det finansielle markeds dynamik især med hensyn til at overskue komplekse nye produkter og deres gensidige påvirkning og effekt på makroniveau. Mens det nuværende system måske ses i stand til at sikre et effektivt forretningstilsyn i forbindelse med national tradition og praksis for tilsyn på stedet, taler ordføreren for et tilsynssystem baseret på de eksisterende indenlandske strukturer og traditioner for tilsyn og håndhævelse, herunder også et veludrustet europæisk ledende niveau med et mandat til at føre tilsyn med systemiske og stabilitetsrisici i de store finansielle

konglomerater på tværs af grænser og sektorer.

Hun hilser Rådets og ECB's arbejdsgruppes aktiviteter, der har ført til et udkast med erfaringer fra kriseøvelsen, der blev afholdt i april 2006 og oprettelsen af en FSC-undergruppe, der skal behandle problemerne med tilsynsstrukturen på lang sigt, velkommen. Europa-Parlamentets forslag om etablering af en rådgivende gruppe af vismænd på højt plan gentages, og det interinstitutionelle overvågningsudvalg opfordres til at trække nogle yderligere grænser for Lamfalussy-procedurens fremtid. I efteråret vil der være forskellige rapporter, der skal analysere situationens tilstand og skabe grundlag for yderligere tiltag i regulerings- og tilsynsstrukturen. FSAP's fortsatte fremskridt og succes kræver en pålidelig og professionelt veludrustet europæisk tilsynsstruktur, der matcher de ca. 30 - eller endnu færre med mere konsolidering – store aktører på europæisk niveau, der også eksternt kunne forstærke europæisk indflydelse på de globale regler og deres håndhævelse over for aktører på de europæiske markeder, men med base uden for EU.

11.4.2007

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET

til Økonomi- og Valutaudvalget

om finansielle tjenesteydelser 2005-2010 - Hvidbog
(2006/2270(INI))

Rådgivende ordfører: Jean-Paul Gauzès

FORSLAG

Retsudvalget opfordrer Økonomi- og Valutaudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over de overordnede økonomiske målsætninger i Kommissionens hvidbog, som er at styrke det europæiske finansielle marked, fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for kapital og forbedre tilsynet med de finansielle tjenesteydelser;
2. bemærker, at en af målsætningerne vedrører det juridiske aspekt, nemlig "at implementere, håndhæve og løbende evaluere den eksisterende lovgivning, og nøje at følge princippet om bedre regulering i eventuelle fremtidige initiativer";
3. mener, at høringerne af de berørte parter, navnlig af den interinstitutionelle overvågningsgruppe vedrørende finansielle tjenesteydelser, fortsat bør spille en central rolle, og understreger, at høringerne bør tilrettelægges meget tidlige i beslutningsprocessen, således at der reelt kan tages hensyn til parternes udtalelser; anmoder Kommissionen om fortsat at offentliggøre de svar, den modtager som led i høringerne, for at sikre en gennemsigtig proces;
4. bemærker, at ethvert nyt forslag fra Kommissionen skal ledsages af en konsekvensanalyse af de vigtigste spørgsmål i overensstemmelse med aftalen om bedre lovgivning; beklager, at aftalens gennemførelse indtil videre ikke har været tilfredsstillende, og understreger, at konsekvensanalyserne dog ikke må føre til en lammelse af lovgivningsprocessen; bekræfter sin forpligtelse i forhold til kravet om bedre lovgivning og udarbejdelse af konsekvensanalyser ved væsentlige ændringer af lovgivningsmæssige forslag;
5. minder om, at valget af et passende instrument, dvs. et direktiv eller en forordning, ikke

er neutralt, og anmoder om, at spørgsmålet behandles på grundlag af den interinstitutionelle tilsynsgruppes arbejde;

6. glæder sig over, at Kommissionen har påtaget sig at sikre en kohærent fortolkning af terminologien i samtlige medlemsstater; opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af ny lovgivning at sikre kompatibilitet med den eksisterende terminologi på både europæisk og globalt plan;
7. er bekymret over, at graden af medlemsstaternes gennemførelse af fællesskabslovgivningen inden for den fastsatte frist stadig er lav, og opfordrer til styrket samarbejde mellem medlemsstaternes kontrollører;
8. mener, at de tekster, som ved efterfølgende evaluering viser sig ikke at have frembragt gode resultater, skal ændres eller annulleres inden for rammerne af lovgivningsproceduren.

PROCEDURE

Titel	Politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog	
Procedurenummer	2006/2270(INI)	
Korresponderende udvalg	ECON	
Udtalelse fra Dato for meddelelse på plenarmødet	JURI 29.11.2006	
Udvidet samarbejde - Dato for meddelelse på plenarmødet		
Rådgivende ordfører Dato for valg	Jean-Paul Gauzès 24.10.2006	
Oprindelig rådgivende ordfører		
Behandling i udvalg	29.1.2007	11.4.2007
Dato for vedtagelse	11.4.2007	
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 -: 0 0: 0	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Cristian Dumitrescu, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Hans-Peter Mayer, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Gary Titley, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Sharon Bowles, Jean-Paul Gauzès, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacques Toubon	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2		
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)		

PROCEDURE

Titel	Politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog		
Procedurenummer	2006/2270(INI)		
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	ECON 29.11.2006		
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	JURI 29.11.2006		
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse			
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet			
Ordfører(e) Dato for valg	Ieke van den Burg 13.12.2005		
Oprindelig(e) ordfører(e)			
Behandling i udvalg	30.1.2007	27.3.2007	8.5.2007
Dato for vedtagelse	18.6.2007		
Resultat af den endelige afstemning	+ 31 - 2 0 4		
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Mariela Velichkova Baeva, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Ieke van den Burg, David Casa, Jan Christian Ehler, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Lapo Pistelli, Joop Post, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Katerina Batzeli, Werner Langen, Vladimír Maňka, Donato Tommaso Veraldi, Kristian Vigenin		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Wolfgang Bulfon		
Dato for indgivelse	25.6.2007		
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)			